

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 3 Pv 242/18/5511-41
EEČ: 2-43-516-2020

Žilina 29.04.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako otec mal. syna XXXXX nar. XXXXX voči ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine, ako aj z rozsudku Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 21.04.2016, právoplatného dňa 10.05.2016, ktorým bola schválená rodičovská dohoda zaväzujúca ho prispievať na výživu syna sumou 250,- EUR mesačne a od 29.6.2018 aj z rozsudku Okresného súdu XXXXX sp.zn. XXXXX zo dňa 28.05.2018, právoplatného dňa 29.06.2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda zaväzujúca ho prispievať na syna sumou 150,- EUR mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX túto svoju povinnosť si riadne neplnil **v období od 01.07.2016 do 29.4.2020**, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, výživné uhradil v mesiaci júl a august 2016 vo výške najmenej vo výške po 200,- EUR, v januári 2018 uhradil čiastku 56,- EUR, dňa 5.2.2018 vo výške 20,- EUR, 10.02.2018 vo výške 30,- EUR, dňa 23.3.2018 vo výške 180,- EUR, dňa 20.04.2018

vo výške 170,- EUR, dňa 27.04.2018 vo výške 200,- EUR, dňa 22.06.2018 vo výške 200,- EUR a po 29.6.2018 pravidelne mesačne vo výške 150,- EUR, čím svojím konaním zavinil v sledovanom období dlh na výživnom podľa pošk. XXXXX vo výške 4.610,- EUR a uvedeným konaním tak vystavil maloletého syna do nebezpečenstva núdze, ktorú pomáhala matke dieťaťa preklenúť finančnou a materiálnou výpomocou preklenúť stará matka mal. XXXXX XXXXX,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície XXXXX uznesením číslo XXXXX zo dňa 25.03.2018 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. Následne uznesením pod rovnakým číslom zo dňa 26.11.2018 v spojení s opravným uznesením XXXXX zo dňa 27.12.2018 vyšetrovateľ PZ podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ PZ vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obvineného XXXXX, svedkyne – poškodenej XXXXX a svedkyne XXXXX. Vo veci boli zabezpečené aj viaceré listinné doklady.

Obvinený XXXXX vypovedal, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi XXXXX ktorého má so svojou bývalou manželkou XXXXX. Oni sa rozviedli v mesiaci máj 2018 a rozhodnutím súdu mu bolo určené, že má platiť na syna 150,- EUR mesačne. On toto výživné odvtedy pravidelne platí a aj sa so synom stretáva. To, čo je uvedené v uznesení o jeho trestnom stíhaní, je čiastočne pravda. Ešte predtým, ako sa oženil s XXXXX, súd vydal rozsudok sp.zn. XXXXX zo dňa 21.4.2016, právoplatný dňa 10.5.2016, kde sa zaviazal prispievať na výživu syna sumou 250,- EUR mesačne. On vtedy v mesiaci máj a jún 2016 výživné zaplatil, vložil peniaze na účet XXXXX ktorý má v XXXXX, a.s. On však platil aj potom od júla asi do augusta 2016, pokiaľ si XXXXX nevzal na manželku. Nevie už, či jej v tom júli a v auguste 2016 vložil celú sumu 250,- EUR alebo jej dal menej asi 200,- EUR. To si už teraz nepamätá (obvinený vypovedal dňa 14.1.2019). Potom, keď sa zobrali dňa 13.8.2016, tak už jej peniaze na syna nevkladal na účet. XXXXX od augusta 2016 dával peniaze do ruky každý týždeň, vždy v pondelok po 50,- EUR, teda za mesiac jej dal do ruky vlastne 200,- EUR. On jej povedal, že tieto peniaze majú obaja, peniaze jej dal, aby ona mala pre malého XXXXX na lieky alebo keby niečo potrebovala. Tieto peniaze boli výlučne len pre ich syna, lebo stravu do domácnosti chodili nakupovať vždy každú sobou spoločne a on tiež platil nájom na XXXXX XXXXX vo výške 266,- EUR. Niekedy sa stalo, že ho platili na polovicu. Potom v januári 2018 sa dozvedel, že XXXXX podala návrh na rozvod a už výživné na syna platil nasledovne: v januári 2018 jej dal na účet okolo 56,- EUR a tiež jej dal peniaze na nájom vo výške 260,- EUR dňa 30.6.2018. Synovi tiež kúpil veci na oblečenie, doklady o kúpe nemá. V mesiaci február 2018 jej dňa 5.2.2018 dal 20,- EUR a 10.2.2018 30,- EUR do ruky. Dňa 23.3.2018 jej na účel vložil 180,- EUR, 20.4.2018 jej vložil 170,- EUR, 27.4.2018 jej poslal 200,- EUR, 22.6.2018 jej poslal na účet 200,- ERU a 30.6.2018 260,- EUR. Od rozvodu 150,- EUR platí riadne tak,

ako mu určil súd. On si hľadá práci, ale v roku 2002 mal pracovný úraz a tak má problém sa zamestnať.

Svedkyňa – poškodená XXXXX vypovedala, že s XXXXX má syna XXXXX. Rozsudkom súdu sp.zn. XXXXX zo dňa 21.4.2016, právoplatným dňa 10.5.2016 bola schválená rodičovská dohoda a XXXXX bol zaviazaný prispievať na výživu ich syna sumou 250,- EUR mesačne. On však výživné na syna neplatil od 1.7.2016, dvakrát po vydaní rozsudku zaplatil a to v mesiaci máj a jún 2016. Po narodení ich syna bývali v spoločnej domácnosti 3 mesiace, potom sa od neho odsťahovala, lebo s ním boli problémy. Bývala v XXXXX v XXXXX – XXXXX lebo bola v hmotnej núdzi. Tu bývala od septembra 2015 a pred Vianocami 2015 z XXXXX odišla. Potom asi 4 mesiace bývala u kamarátky. Potom bývala zasa s XXXXX v XXXXX v spoločnej domácnosti. Dňa 10.1.2018 podala návrh na rozvod. Ako už uviedla, manžel na dieťa neplatí od júla 2016, zaplatil lev v mesiaci február 2018 sumku 20,- EUR, v mesiaci marec 2018 30,- EUR a v apríli 130,- EUR. Za roku 2016 júl až december je dlžný 1.500- EUR, za rok 2017 výživné nezaplatil ani raz, ani nijako naň neprispieval a za rok 2017 dlží sumu 3.000,- EUR. V roku 2018 je dlžná suma 820,- EUR (svedkyňa vypovedala dňa 3.5.2018). Celková dlžná suma je 5.320,- EUR. Ona je so synom stále na materskej a poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. V súčasnej dobe býva v XXXXX na Ul. XXXXX XXXXX XXXXX kde platí za byt 130,- EUR a druhú časť dňa nájmu vo výške 130,- EUR platí manžel. Jej XXXXX dával v roku 2017 50,- EUR týždenne na stravu. Ona nakúpila potraviny a on si ich vždy odniesol na týždňovku a jej ostalo tak 10,- EUR. Jej musí stále pomáhať mama XXXXX, ktorá jej robí nákupy, dáva peniaze na stravu, tiež kupuje oblečenie pre XXXXX plienky a detskú stravu. Takto jej mesačne prispieva sumou 120,- EUR v hotovosti plus robí tie nákupy. Bez finančnej pomoci jej matky by situáciu nedokázala v žiadnom prípade zvládnuť. Jej muž je nezamestnaný, nebol vedený na úrade práce. Väčšinou pracoval načierno, lebo má exekúcie. O náhradné výživné požiadala 30.1.2018, doposiaľ neoblo rozhodnuté.

Vo svojej ďalšej výpovedi dňa 25.10.2018 navyše uviedla, že za rok 2018 je dlžná suma 1.070,- EUR. XXXXX jej na ich syna za obdobie od júla 2016 do rozvodu 28.5.2018 dlhuje sumu 5.570,- EUR. Na úrad práce jej povedali, keď ešte neboli rozvedení, že na náhradné výživné nemá nárok. Od mája 2018 jej má XXXXX prispievať na syna sumou 150,- EUR mesačne. XXXXX jej od rozvodu výživné platí riadne. So XXXXX sa stretáva, dáva mu ho aj každý víkend. Tiež mu kupuje aj oblečenie. Na otázku vyšetrovateľky menovaná uviedla, že XXXXX jej v marci 2018 zaplatil 30,- EUR a asi zabudla, že poslal aj tých 180,- EUR. V apríli 2018 uvádzala sumu 130,- EUR, asi sa pomýlila, podľa dokladov o vkladoch to bolo asi tých 170,- EUR. Tiež je pravda, že jej na účet na konci apríla 2018 poslal tých 200,- EUR. Celková dlžná suma je teda od júla 2016 do rozvodu 5.150,- EUR.

Vo svojej ďalšej výpovedi dňa 15.1.2019 okrem iného vypovedala, že po právoplatnosti rozsudku o určení sumy 250,- EUR na výživné, jej zaplatil výživné len v mesiaci máj a jún 2016. Oni v tom čase bývali v spoločnej domácnosti. Bývali v podnájmoch, najskôr na XXXXX a naposledy na XXXXX XXXXX v XXXXX Od 1.7.2016 jej už výživné na účet neposlal. On platil nájomné za byt, ktorý mali prenajatý na XXXXX vo výške 200,- EUR. XXXXX v tom čase dosť popíjal v tom roku 2016, takže na stravu si požičiavala peniaze. Chodil na týždňovky a jej nechal na domácnosť tak dvakrát do mesiaca 10,- až 20,- EUR. Chodievali spoločne 3 - 4-krát do mesiaca nakupovať potraviny, to väčšinou platil on, bolo to za 20,- až 30,- EUR, viac nie, teda mesačne na stravu zaplatil okolo 90,- až 120,- EUR. Nájomné vo

výške 200,- EUR platil XXXXX, potom na letné mesiace sa presťahovali do XXXXX kde platil 70,- EUR. Následne išli od novembra 2017 do podnájmu na XXXXX XXXXX kde platil 260,- EUR, čo platil XXXXX. V roku 2018 jej zaplatil vo februári 20,- EUR, v marci 30,- EUR, v apríli 130,- EUR. Ďalej dňa 20.4.2018 zaplatil na účet 170,- EUR, dňa 27.4.2018 sumu 200,- EUR, v máji 2018 výživné neprišlo, v mesiaci jún 2018 jej na účet vložil 200,- EUR a dňa 30.6.2018 260,- EUR, tieto boli ale poukázané na nájom. Za rok 2018 jej dlží 700,- EUR a od 1.7.2016 do rozvodu 5.200,- EUR. Náhradné výživné jej bolo zamietnuté.

Svedkyňa XXXXX vypovedala, že XXXXX bol manželom jej dcéry XXXXX, s ktorým má syna XXXXX XXXXX mal platiť na jej vnuka sumu 250,- EUR. On si vyživovaciu povinnosť voči synovi neplnil. Jej dcéra začiatkom roka podala návrh na rozvod a zverenie syna do jej výchovy a starostlivosti. V lete 2018 sa rozviedli a XXXXX má platiť na syna sumu 150,- EUR. Keď ešte dcéra žila s XXXXX v spoločnej domácnosti v podnájmoch, tak on jej neplatil výživné tak, ako určil súd. Ona dcére dávala peniaze mesačne od 100,- až 150,- EUR, kupovala jej stravu, mäso, malému detskú stavu, plienky, oblečenie, aby ona vtedy vôbec mohla so synom vyžiť. Dcéra bola v tom čase na materskej, neskôr na rodičovskej. Bývali s XXXXX v podnájmoch, naposledy na XXXXX, kde nájom za byt bol 260,- EUR, on platil polovicu z nájmu. Jej vlastne z príjmu neostávalo nič a bez jej pomoci by nevyžila. XXXXX vtedy, keď aj kúpil nejakú stravu do domácnosti, tak len pre seba, kupoval si len slaninu, klobásy, čo nemohol malý jesť. Keď prišiel z týždňovky, dal jej síce nejaké peniaze okolo 50,- EUR, ale z to mala kúpiť stravu aj jemu na ďalšiu týždňovku. Iné peniaze jej nedal, jesť chodila k nej. Keď aj XXXXX náhodou kúpil nejaké oblečenie pre XXXXX bolo to malé, nepoužiteľné. Bez jej pomoci by dcéra nebola schopná dať svojmu synovi ani to základné, čo potrebuje. Náhradné výživné žiadala, ale nevie, či jej bolo priznané. Od rozvodu dcéra býva u nej aj s vnukom, kupuje stále potraviny, varí, ona jej neprispieva ani na nájomné. Už nie je na rodičovskej dovolenke, od septembra 2017 je hlásená na úrade práce. Po rozvode jej XXXXX na výživné pre syna platí riadne. S malým XXXXX sa stretáva každý týždeň, o dieťa sa teraz zaujíma.

V priebehu vyšetrovania boli zabezpečené k veci listinné doklady. Podstatné z nich sú rozsudok Okresného súdu XXXXX sp.zn. XXXXX právoplatný dňa 10.5.2016 o určení výživného na mal. XXXXX vo výške 250,- EUR, rozsudok sp. zn. XXXXX zo dňa 28.5.2018, právoplatný dňa 29.6.2018 o rozvode a určení výživného na mal. XXXXX vo výške 150,- EUR mesačne, rodný list mal. XXXXX, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku XXXXX z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX, doklady o platbách výživného z XXXXX a.s., konkrétne zo dňa 23.3.2018 na sumu 180,- EUR, zo dňa 27.4.2018 na sumu 200,- EUR, zo dňa 20.4.2018 na sumu 170,- EUR, zo dňa 30.6.2018 na sumu 260,- EUR, zo dňa 22.6.2018 na sumu 200,- EUR, zo dňa 18.8.2018 na sumu 150,- EUR, zo dňa 22.7.2018 na sumu 150,- EUR, zo dňa 21.9.2018 na sumu 150,- EUR, zo dňa 28.9.2018 na sumu 30,- EUR (platba škôlky), zo dňa 19.10.2018 na sumu 150,- EUR, zo dňa 25.11.2018 na sumu 150,- EUR, zo dňa 3.1.2019 na sumu 150,- EUR a správy k osobe obvineného. Relevantné z nich p sú:

- správa Okresného úradu XXXXX, podľa ktorej k osobe XXXXX nie je v živnostenskom registri vykonaný zápis,
- správa Daňového úradu XXXXX, podľa ktorej XXXXX sa nenachádza v registri daňových subjektov,

- správa Sociálnej poisťovne, pobočka XXXXX, podľa ktorej XXXXX bol od 1.3.2015 do 11.7.2016 evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa STRABAG, s.r.o. Bratislava a od 1.7.2016 nepoberal dávky v nezamestnanosti, nemocenské dávky ani dávky úrazového poistenia,

- správa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX, podľa ktorej od 1.7.2016 XXXXX nepoberal sociálne dávky, ani dávky pomoci v hmotnej núdzi. Od tohto dátumu nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Po vykonaní dokazovania v tomto smere vyšetrovateľ PZ dňa 11.2.2019 predložil vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby. Dozorujúci prokurátor sa s predmetným návrhom nestotožnil a vec vrátil na doplnenie vyšetrovania.

Po vrátení vrátení veci na došetrenie boli opakovane vypočutí obv. XXXXX a pošk. XXXXX.

XXXXX vo svojom výsluchu okrem iného uviedol, že v auguste 2016 išli bývať do XXXXX spolu do rodinného domu, kde sa platilo nájomné vo výške 70,- EUR. Nájomné platil priamo prenajímateľovi. Od novembra 2016 až do rozvodu manželstva v máji 2018 bývali v XXXXX, kde sa platilo mesačné nájomné 260,- EUR. Tieto peniaze dával XXXXX do ruky, ona ich potom cez účet dala prenajímateľke. Odvtedy, ako boli manželia už výživné vo výške 250,- EUR neplatil, o rodinu sa staral. Dával peniaze na mesačné nájomné a ešte v júni 2018 dal peniaze na nájom. Od 1.7.2016 do januára 2018 robili spoločne pravidelné nákupy potravín v Lidli, Kauflande, kupovali jedlo pre dospelých, ale aj plienky, presnídávky a jedlo pre XXXXX. Mohlo to byť aj 500,- EUR mesačne. On peniaze mal, robil po fuškách a rôznych robotách. Zarábala mesačne aj 1.000,- EUR od toho júla 2016. Zotrval na tom, že každý pondelok od 1.7.2016 jej dával 50,- EUR. Potom od januára 2018 jej už nedával každý týždeň tých 50,- EUR, ani už nechodili na spoločné nákupy. Ale stále od januára 2018 dával peniaze na nájomné. Od rozvodu platí 150,- EUR na syna pravidelne, peniaze vkladá na sporiaci účet. Každý víkend sa so XXXXX stretáva, kupuje mu hračky aj oblečenie.

Svedkyňa – poškodená XXXXX vypovedala dňa 9.5.2019, kedy na otázku vyšetrovateľky uviedla, že je možné, že v júli a auguste 2016 jej XXXXX dal na účel tú sumu 200,- alebo 250,- EUR, ale boli to peniaze na zaplatenie nájomného. Stávalo sa, že jej dával do ruky peniaze a ona ich potom vložila na svoj účet v banke a zaplatila nájomné za byt. V júli a auguste 2016 bývali na XXXXX v podnájme a tam sa platilo 200,- EUR. Výživné vo výške 250,- EUR zaplatil XXXXX v máji a júni 2016. Od júla 2016 bývali v spoločnej domácnosti, v tom čas nemal vlastný účet, takže jej dával peniaze na nájom do ruky, bolo to 200,- EUR to každý mesiac od júla 2016 do konca mája 2017, jún, júl 2017 a do 13.8.2017 nebývali spolu, vtedy jej dal peniaze na syna, ale nevie, už o akú sumu mohlo ísť, okolo 80,- až 90,- EUR, ale určite nie 250,- EUR. XXXXX do júla 2017 býval na XXXXX. V auguste 2016 sa vzali, išli bývať do XXXXX a od novembra 2017 odišli spoločne išli bývať na XXXXX, kde sa platilo 260,- EUR. Tieto peniaze jej dával XXXXX do ruky a ona ich dávala na účet prenajímateľke alebo si ich vložila na účte a potom zaslala. Potom už boli rozvedení, ale ona ešte dva mesiace bývala na XXXXX kde prispela polovicou na nájom. Od 1.7.2016 do 30.6.2018 XXXXX platil to nájomné za bývanie. Od rozvodu výživné vo výške 150,- EUR platí, so synom sa pravidelne stretáva každý víkend, zaujíma sa o neho, kupuje mu aj veci a hračky. XXXXX zasiela výživné na sporiaci

účet XXXXX ktorý mu zriadila vo februári 2018. Výdavky na syna od júla 2016 boli mesačne mlieko sunar 54,- EUR, plienky a vlhčené utierky 40,- EUR, presnidávky a ďalšie jedlo 30,- EUR, oblečenie, hračky 20,- až 30,- EUR. V roku 2017, 2018 sa náklady zvýšili, lebo rastie, musela kupovať oblečenie, plienky, on ešte aj teraz na noc skoro už 4-ročný musí mať plienky. To, že on platil nájomné v bytoch, kde spolu bývali, ona nepovažuje za plnenie vyživovacej povinnosti zo strany XXXXX keď on chcel dieťa, mal sa postarať o bývanie. On od 1.7.2016 do rozvodu, hoci zarábala do 1.000,- EUR na stavbách hoci sa dohodli, že bude platiť tých 250,- EUR, toto neplatil.

Vo svojej výpovedi dňa 4.2.2020 k zabezpečeným výpisom z účtu, kde sú zaznamenané vklady v hotovosti na účet XXXXX, poškodená uviedla, že väčšinou sú to peniaze z minipôžičky alebo z pôžičkomatu, ktorú si vzala alebo peniaze, ktoré si požičala, alebo ide o peniaze za prácu v záhradníctve alebo jej ich dali príbuzní. Navyše uviedla, že peniaze na nájom v plnej výške 260,- EUR jej dával XXXXX až do konca júna 2018. Potom už boli rozvedení, ale ona ešte bývala na XXXXX dva mesiace a tam už polovicou nájomného prispievala.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú aj výpisy z účtu pošk. XXXXX za obdobie od 1.7.2016 do 17.9.2018, zmluva prenájme bytu v XXXXX, doklady o platbách nájmu, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX, z ktorej vyplýva, že XXXXX náhradné výživné na syna XXXXX nepoberala a ani o uvedenú dávku nepožiadala a správy k osobe obvineného zabezpečené po vrátení veci na došetrenie. Ide o správu Sociálnej poisťovne, pobočka XXXXX, z ktorej je zistiteľné, že XXXXX od 13.3.2019 je vedený v registri poistencov sociálnej poisťovne na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa XXXXX, správu o povesti a odpis registra trestov.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2019 sa dopustí ten, kto to najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a uvedeným činom vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze. Jeho objektom je nárok na výživu, ktorý je založený na ustanoveniach Zákona o rodine. Z relevantných ustanovení tohto zákona je nutné odkázať predovšetkým na ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného sa rozumie zavinené (v úmyselnej alebo nebanlivostnej forme) neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. O neplnenie vyživovacej povinnosti ide aj vtedy, ak nie je plnené v rozsahu stanovenom zákonom.

Rozsah vyživovacej povinnosti sa posudzuje v trestnom konaní samostatne ako predbežná otázka a môže vyhádať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než aký bol určený právoplatným rozsudkom súdu v civilnom konaní.

V posudzovanej veci s ohľadom na vykonané dokazovanie mám za to, že zo strany obv. XXXXX nedošlo k naplneniu objektívnej stránky daného prečinu. Obv. XXXXX je stíhaný za neplatenie výživného za obdobie od 1.7.2016 do 29.4.2020 s tým, že menovaný si mal vyživovaciu povinnosť za obdobie od 1.7.2016 do 29.6.2018 (tj. do právoplatnosti rozsudku o rozvode) plniť vo výške 250,- EUR a za obdobie od 30.6.2018 (t.j. po rozvode) vo výške 150,- EUR mesačne.

Z výsluchov obv. XXXXX, ako aj pošk. XXXXX je evidentné, že obvinený si vyživovaciu povinnosť voči synovi za obdobie od 30.6.2018 do 29.4.2020 pravidelne a riadne plní v zmysle rozhodnutia súdu vo výške 150,- EUR, ktoré pravidelne uhrádza matke jeho syna na účet, o syna sa zaujíma, trávi s ním víkendy a kupuje mu aj oblečenie a hračky. Sporným zostáva teda platenie výživného za obdobie od 1.7.2016 do 29.6.2018, kedy podľa matky maloletého dieťaťa jej obv. XXXXX neplatil vo výške 250, - EUR tak, ako bolo určené rozhodnutím súdu.

Z vykonaného dokazovania však možno ustáliť, že v uvedenom období obv. XXXXX, pošk. XXXXX a ich maloletý syn XXXXX bývali v spoločnej domácnosti najskôr v XXXXX na sídlisku XXXXX od novembra 2017 v XXXXX na Ul. XXXXX a v letných mesiacoch roku 2017 v XXXXX. Podľa celej doby spoločného bývania obv. XXXXX platil nájomné vo výške 200,- EUR na XXXXX v XXXXX vo výške 70,- EUR a vo výške 260,- EUR na Ul. XXXXX. Po uzatvorení manželstva dňa 13.8.2016 obv. XXXXX výživné neplatil tým spôsobom, že by poškodenej dával mesačne čiastku vo výške 250,- EUR, tak ako to mal učené súdom, ale naďalej uhrádzal nájomné za spoločné bývanie a prispieval do domácnosti tak, že týždenne dával pošk. XXXXX finančnú čiastku 50,- EUR a súčasne robili cez víkendy spoločné nákupy do domácnosti na týždeň. Po tom, čo sa obv. XXXXX dozvedel, že pošk. XXXXX v januári 2018 podala návrh na rozvod, naďalej nájomné vo výške 260,- EUR jej platil až do konca júna 2018, čo menovaná potvrdila v zápisnici o jej výsluchu zo dňa 4.2.2020.

Skutočnosť, že obv. XXXXX dával poškodenej týždenne čiastku vo výške 50,- EUR, pôvodne potvrdila aj pošk. XXXXX, neskôr však uviedla, že to bola čiastka len 10,- až 20,- EUR, pričom takúto zmenu výpovede ničím neodôvodnila. Z vykonaného dokazovania tiež možno ustáliť, že obv. XXXXX poškodenej v januári 2018 uhradil čiastku 56,- EUR, dňa 5.2.2018 čiastku 20,- EUR, dňa 10.2.2017 čiastku 30,- EUR, dňa 23.3.2018 čiastku 180,- EUR, dňa 20.4.2018 čiastku 170,- EUR, dňa 27.4.2018 čiastku 200,- EUR a dňa 22.6.2018 čiastku 200,- EUR. Z uvedených platieb pošk. XXXXX pôvodne uviedla, že jej boli uhradené len sumy 20,- EUR vo februári 2018, 30,- EUR v mesiaci marec 2018 a 130,- EUR v mesiaci apríl 2018. Až vo svojej ďalšej výpovedi na dopyt vyšetrovateľa PZ uviedla, že zabudla, že poslal aj 180,- EUR, k sume 130,- EUR za apríl uviedla, že sa pomýlila, že to bolo asi tých 170,- EUR a tiež že je pravdou, že poslal aj 200,- EUR koncom mesiaca apríl 2018. Z listinných dokladov o platbách výživného z XXXXX a.s. je nesporne evidentné, že obv. XXXXX vykonal platby dňa 23.3.2018 na sumu 180,- EUR, dňa 27.4.2018 na sumu 200,- EUR, dňa 20.4.2018 na sumu 170,- EUR, dňa 30.6.2018 na sumu 260,- EUR (na nájom) a dňa 22.6.2018 na sumu

200,- EUR.

Za takejto situácie je evidentné, že obv. XXXXX nie je typickým neplatičom výživného. Obv. XXXXX dával pošk. XXXXX mesačne 200,- EUR, spoločne kupovali stravu do domácnosti a platil nájomné výške 200,- EUR, potom vo výške 70,- EUR a neskôr vo výške 260,- EUR, čo je treba hodnotiť tak, že vyživovaciu povinnosť voči synovi si plnil v dostatočnom rozsahu, i keď určené výživné stanoveným spôsobom k rukám matky neploletého dieťaťa v skutočnosti neplatil. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že uspokojovanie potrieb bývania maloletého dieťaťa je súčasťou vyživovacej povinnosti rodiča, najmä keď druhý rodič už nemusí tieto náklady vynakladať zo svojho príjmu a jeho príjem mu výlučne potom slúži na uspokojovanie ostatných potrieb dieťaťa. Výživné totiž nie je zákonom výslovne definované a súdna prax ho vykladá ako výdaje na zabezpečenie potrieb medzi subjektmi rodinno-právneho vzťahu. Nejde teda len o uhrádzanie výživy vo vlastnom slova zmysle, ale aj o uspokojovanie ostatných potrieb, ako je bývanie, kultúrne potreby, hmotné potreby (odev, obuv), prostriedky na rozširovanie a prehľbovanie vzdelania, rozvoj záujmov a záľub. Výživným pre dieťa je mienené uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a psychickej. Výživné môže byť plnené zásadne poskytovaním pravidelne sa opakujúcich peňažných dávok, môže však spočívať aj v poskytovaní určitých naturálnych plnení, napr. bývanie a pod. Je zrejme, že výživným sa mieni zaistenie celej škály potrieb dieťaťa tak, aby boli pokryté všetky jeho potreby spojené s jeho riadnym vývojom, nielen zdravotným, ale aj sociálnym, výchovným a kultúrnym. Za výživné nemožno považovať príležitostné plnenia, ktoré neprekračujú bežné výdavky. Preto zabezpečovanie bývania dieťaťa je nutné považovať za plnenie si vyživovacej povinnosti voči nemu.

V závere je nevyhnutné poukázať aj na tú skutočnosť, že pošk. XXXXX v čase, keď spoločne s obv. XXXXX fungovali ako rodina v spoločnej domácnosti, spôsob, akým sa obvinený v inkriminovanom čase staral o rodinu a maloletého, neprekážal a v tomto období trestné oznámenie nepodala. Dokonca menovaná trestné oznámenie nepodala ani neskôr, toto bolo podané až zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX dňa 29.1.2018, zrejme na podnet toho, že pošk. XXXXX požiadala o náhradné výživné.

S poukazom na tieto skutočnosti mám za to, že v danej veci za vyššie popísanej situácie nebol porušený záujem na zabezpečení výživy maloletého dieťaťa do takej miery, aby z toho bolo nutné vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť voči obv. XXXXX. Preto som dospela k záveru, že konaním obv. XXXXX nedošlo k spáchaniu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a že zároveň nie je ani dôvod, aby jeho konanie bolo posúdené ako priestupok.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie ak, nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Berúc v úvahu uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Bibiana Mikolajová
prokurátorka